

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοστών και πρώτων άριθμούτες χρόνον
την κλεινήν οικοῦμεν γήν τών Παρθενώνων.

Χίλια κ' έτηγάσσα πέντε,
τά μουνοῦμε κ' εν μουνητέια.

Τών ὄρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολλή.

Γράμματα και συνδρομαί—άπ' εῤθειας πρὸς έμέ.

Συνδρομαί γιά κάθε χρόνο—δ κ τὸ φράγκα εἶναι μ ὄνο.

Γιά τὰ ζένα ὅμως μέρα—δ έκα φράγκα και' σ τὸ χ έρι.

Του Δεκεμβρίου τριανταμία,
νέα τετάρτια, νέα ταμεία.

Εικοστού οῦν ένηκάσσα.
κ' η̄ Ρωμηοσύνη φρενητῶσα.

**Μποναμάδες μας κ' εῤχαλς,
ὅπου πέφτουν σὲν βροχαλς.**

'Στὸν Μπατατζή, ποῦ' πρόομμε κ' αἰδὸς' Υπουργίλι,
'ἄουή γιά τηλέφωνο και νὰ τὸν κηγή φρικη.

Βασιλῆ ν' ἄναφανή συχ' ὀτῆ Ρωμηοσύνη
καὶ κ' οἱ συγγενείς, μὰ και τὸ χεῖρα νίνε.

'Στὸν Γεωργή Καρπετόπουλο Βασιλῆς νὰ γένη,
και μεταλλεία μπόλικα' ὀτὸν Γεωργή Πολυγένη.

ὀν σκεπὸν Διάδοχον, τοῦ γένους τὸ Παλλάδιον,
νὰ πρέξη κ' ἔρικπος μ' ἔπιτροπὸς' ὀτὸ Στάδιον.

Ἄναμα' ὀτὸν Πολυζώη κ' ἔιλογος ἔπιτυχείς,
και' ὀτὸν Ἄλφρα Μεσοσητέη μετασῶσεις συνεχείς.

ὀς Πόλυμητας κληρονομίαις, ἄστραφιαρὰ γαλόνη,
'Ἐπαρχίαις κληποτε ν' ἄνοιγουνε σαλόνη.

Ἐς τὸν Κάππα Καραπάνο γνῶσι τοῦ λοιποῦ νὰ βάλη
και σουβένταις εἰς ἄμλεξα νὰ μὴ ἔχη μὲ τὸν Ράλλη.

ὀ σκῶρδα' ὀτὸν Κορρηάτη γιά τῆς πλειονοψηφίαις,
νὰ μὴ τὸς τῆς βασκάνου και τοῦ πᾶδου ἄστροφίαις.

Νόφη γιά τὸν Καραπάνο, τὸν Βασιλῆ δηλαδῆ,
και' ὀτὸν Πῶρο Καραπάνο' ὀτὰ παζάρ νὰ κελαιῖη.

ὀν Σιμόπουλο τοῦ Στόλου νὰ προσέχη τὸ Λαχεία
την πάθη ὀδν και τότε ναμμά νὰ δυστοχία.

Ἐς τὸν Γιάννη Καραπάνο
πόζα μὲ τὸ παραπάνο,
και' ὀτὸν Γεωργή τὸν Παχὸ
νᾶχη βῆμα πρὸ ταχῶ.

ὀν Σουζέ χοροδς, τραπέζα, μπάρομαις διλωματαις,
ὀ μὲ τὸν Γκολοῦρσορη συνεντεῖξείς μουσικαίς.

'Ἐκμαρῶσιν Σταδίων εἰς τῆς Ἄνδρον τὸν Μαμῆ
και τὸ μάγονιου τὸν νᾶναι τριαντάφυλλο τοῦ Μᾶη.

ὀν τὸν Στεφανοπούλου νὰ φαίση τῆν Ἑλλάδα,
Ἐπαρχοδς νὰ τῆν κληρώση τῆν καινοῦσα τὸν βελλάδα.

'Στὸν Δραγοῦμη νὰ ξεχῶση κάθε νᾶμα του παιη
και νὰ πάρη μὲ τοδς ὀθῶ του τὸν Κορρηάτη τῆν Ἑλλά.

ὀδοκεία κινητὰ και τοῦ Βοκοτοπούλου,
ἔπι μ' ἔπιτροκίνητα τοῦ Καλογεροπούλου.

Ἐς τὸν Ράλλη, ποῦ ὀ' ἄρχιλη καθῶς ἔπει τὸν ἄγῶνα,
'λίγο βρωμοῦχο κᾶλι κ' ἔδσημ' ἄπὸ τῆν Κορῶνα.

ὀλο χεῖρ σιβαρὸ' ὀτὸν Κάσσα τὸν Τρικοῦπη
γιά δουλειὰ νὰ γίνετα τοῦ καθενὸς μουνοῦπ.

Ἐς τὸν Νίσο Γουναρῆνη ρεμβασμοδς περὶ τοῦ κράτους
και' ὀτὸ Φάληρον τὸ Νέον κάθε ἴσο περιπάτους.

ὀν γιά παρακράτησι' ὀτὸν Πολυχρονοῖδῆ,
γιά τὸν Σῆμην τῆς Ἀγυλῆς τὸν Ἀναστασίδῆ.

'Στὸν Καλλιφρονᾶ τὸν Δάμπερο τὸν μαστοῦνι του τὰ πέργη
κι' ἀπ' τὸ σπῆμι τῆς Παιδείας βόλταις κἀπτοτε τὰ φέργη.

'Στὸν Φωκίωνα τὸν Νέγρη, ποῦχε μᾶθσι πολλή,
γῆ τῆς γῆς τὸς σπολιδούσις κἀθε' ἄλλο νὰ μιλῆ.

'Στὸν Ζυγομαλᾶ τὸν Ἄλφα μὲ τὰ γελαστὰ τὰ χεῖλη
νᾶχη πάντοτε τὸν τοῦ νὰ μὴν τὸν γελῶν οἱ φίλοι.

Μία ἔστρα' στὸν Καρτάλη, τὸν Βολιώτη τὸν βαρβᾶτο,
καὶ κουνδοῦνι Προεδρεῖας εἰς τὸν Βαϊτινὸ τὸν Στράτο.

Εἰς τὸν Λαναῶ τὸν Γεώργη μία λακὴ ρουάντα
καὶ τὸν Γάτσο τὰ προσέχη νὰ μὴν τοῦ χαλᾶ τὰ πᾶνα.

Εἰς τὸν Γρίβα τῆς Βονίσις ἡ ἀναρρώση μὴ χαρᾶ,
κα' στὸν Ράγκο τὸν Δημήτρη τῆς Βονίσις τὰ νερά.

Εἰς τὸν Λουδοβίχη νᾶχη τοῦ καλοῦ παιδοῦ τὴν φήμη,
κα' στὸν Γάτσο νὰ μὴ βλέπη νεοπίδοματα Ζαήμη.

Εἰς τὸν Σί τὸν Μανρομμάτη Νομαρχῶν διορισμὸς,
κι' ἔλο γέλοισ' στὸν Στελλάκη, ποῦ δὲν ἔχει πειρασμούς.

Εἰς τὸν Νόντα Ντεληγγάνη νὰ ριχθῆ' στὰ Ναυτικά
κι' εἰδικὸς νὰ κατατήση γῆ τ' Ἀντιτοπιλικά.

Εἰς τὸν Πι τὸν Ἀλεξάκη λήθην περασμένων χρόνων
καὶ ξεκούρασμα κατόπι τῶν μακρῶν του τῶν ἀγῶνων.

Σεραφεῖμ κι' Ἀντωνοπούλου, κα' στοὺς ἀδᾶ χηρῶν κοπάδι
καὶ Νομάρχας δραστηρίους ὅπως καὶ τὸν Χηριάδη.

Εἰς τὸν Γεώργη Πλατανιώτη νὰ μὴν πᾶνε τοῦ κακοῦ
τόσοι κόποι γῆ νὰ πάρη τὴ γραμμὴ τοῦ Δομοῦ.

Εἰς τὸν Ρίτσο τοῦ Μητσέα τοὺς λογαριασμοὺς νὰ κλείση,
κα' στὸν Δύρα νὰ χορεῖη μὲ τοῦ Κόντε τοῦ μελοῦσι.

'Στὸν Δημήτρη τὸν Τοιτσάρα Ρουμελιώτικη φλογέρα,
κα' στὸν Γεώργη Καφαντάρη μία νόφη περιστέρα.

Σ' ἔταν δυσσερετημένο χαρτοφυλάκιον μῆτσο
κι' ἂν ὁ Ράλλης Εἰθὴ πάλιν Ἐπιουργεῖο γῆ τὸν Ἰάτσο.

Γῆ πολλῶν κορυφῶν αὐτιὰ
εἰς τὸν Ρέπουλη ρουάντα,
κα' στὸν Ζῶτο λεβεντιὰ,
βουληφόρον Ἐδρητιὰνα.

Εἰς τὸν Ρώμα τὸν τρανὸ, τὸν Ἀλέξανδρο τὸν πάνυ,
πρὸ καλὸ συμπεθερᾶ' στὴν πολιτικὴ νὰ κἀνη.

'Ἄγ' ὄμομονη' στὸν Νήγιο τὸν Στεφάνου καὶ δουλεῖα,
καὶ ἄγιοτερα ταξείδια' στὸν Ἡλεῖο Πετραλάη.

Πόδια' στὸν Κρικουκαῖότη τῆς Ἡλείας γῆ πηλάσις
καὶ νὰ μὴν τοῦ ποῦν' στὸ μέλλον οὐ κλέβει τῆς δασκάλας.

Νίκας κατὰ τῶν πλουσίων εἰς τὸν Φούφα τὸν λογάδα,
καὶ κἀπὸν' στὸν Σοῖνι μὲς ἀπὸ τὴν Μανωλάδα.

Δικανὸ γῆ τὸν Σκουλοῦδη, ξακουστὸν' στοὺς κνηγούς,
καὶ νὰ πᾶνη καθὼς ἔνε μ' ἀραμπάδες τοὺς λαγούς.

Εἰς τὸν Γεώργη Κρεστενίτη προσεχῶς Ἐπιουργεῖα,
'Ἐπιουργεῖο καὶ στὸν Σάκη καὶ πολλὰ κουνβαρνεταλῆμα.

Θεῖον ὄδια τὰ Κουβέγια γῆ τὸν Πέτρο τὸν Κηρῖκο,
μυρωδιαῖς' στὸν Μαλασπίνα καὶ χαρτέιο κοκορῖκο.

'Στὸν Δαούτη τῶν Ἐθῶν, προσφιλεῖ καὶ ῥέκτιν ἄνδρα,
ἐπισκέψεις κυριῶν μὲς ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρα.

'Στὸν τρανὸ τὸν Ἀσιμῆ, ποῦ γνωρίζω τὸ κερφὸ του,
'ῤῆγορα Καθηγητὴ νὰ χαρῆ τὸν ἀδελφὸ του.

'Στὸν Ζαήμη νὰ θυμῶση καὶ τὰ δόντια του νὰ τριῖη
καὶ τὸν Κόντε σὺν τὸν Ράλλη μὲ τὴν μισῆγα καὶ τὸν οἰξῆ.

Μονοπόλια σταφίδος εἰς τὸν Πετμεζᾶ ποικιλία,
καὶ τοῦ Γούναρη τῆς Πάτρας τὴν ἀγάπη' στὸν Φωτιῆλα.

'Στὸν Ἀλέξιο τὸν Τάκη ὄση πρὸς διλοτομίαν,
κα' στὸν Κώστα Τσακανίκα μονορεῖσι κι' εὐθυμίαν.

Εἰς τὸν Γιάγκο Πεσμαζόγλου, τετραγωνικὸ κεφάλι,
πρόδορον τῆς Ἐννίας καὶ παρὰ μὲ τὸ σουβᾶλι.

'Στὸν Λαγρὲ τῆς Καλαμάτας νίκας ἐλιγῶν κι' ἐρωτῶν,
κα' στὸν Λάππα τῆς Καρδίτσας ρεδιγκότες εἰ τῶν πρώτων.

Εἰς τὸν Γεώργη τὸν Ζωγράφου ζᾶχαρι καθὼς τὴν θέλει
δίχως φόρους, δίχως τέλη.

'Στὸν Μπαλάρα, στὸν Δεβέντη, κα' στὸν Χατζηνικολῆ,
πάντοτε κι' οἱ τρεῖς τῶν μπερῆσο νὰ πηγαῖνον' στὴ Βουλή.

Εἰς τὸν Δίλια Ρεδιάδη νὰ περῆ χωρίς μαράζι,
κι' ὁ καλὸς του Νικοτσάρας νὰ μὴν τὸν παραπειράξῃ.

'Στὸν Σωτήρη Κρομῆδα πάντα πόθους Ἐπιουργοῦ,
κα' στὸν Κόρνα μὲ ἀστολί καὶ σπαλιτὰς Στρατηγοῦ.

'Στὴς Κερκύρας τὸν Μαρκέτη,
τὸν Ζερβὸ, τὸν Παϊτέτη,
καὶ τὸν Σπύρο τὸν Ἀγάθο καὶ τὸν Γουλιέλμο Σκάρπα,
σερηνάδες τοῦ Κορρηάτη νὰ τοῦ κἀνον μὲ τὴν ἄρπα.

Τὸ κρυφὸν Τσιγγῶνι γὰ γιαιρεύη τοὺς τρελλοὺς
καὶ νὰ δέσῃ τοὺς πατέρας, ποῦ χρωστοῦν τῆς Μιχαλοῦς.

Ἐν' Ἀνάτη Μομφεράτῳ τὰ παηρὰ τὰ μεγαλεῖα
καὶ νὰ μὴν τὸν χολοσκάνουν Ἐρμόνης μεταλλεῖα.

Ἐς τὸν Ζοῦροῦλα παράδες νὰ δανεῖν δίχως τόκο,
καὶ λιγότερη μαυρίλα' στὸν γλυκὸ τὸν Τσιρμῶκο.

Ἐς τὸν Σιάη τῶν Κυθήρων ὁ Κορφήτης νὰ θελήσῃ
γὰ κατῆρι τοῦ μονάχα τὴν Βουλὴν νὰ διαλύσῃ.

Λόγους περὶ κανοσόθλων' στὸν Φικιῶνθ δραστηρίους,
καὶ στὸν Νι Δελλαμοβίαν ἀγορεῖσις ἐπαθρίους.

Ἐν' Σπυράνη μεταλλεῖα, στὸν Μάτια νταλίσι,
καὶ στὸν Γράνη τὸν Καλοῦσιαν νὰ μὴν ἐρέμῃ τὸν Βοζῆση.

Ἐς τῆς Δειραδῆς τὸν Δάππα νάχη σκένη τῷ κυρία
πὼς ποί του νὰ μὴ χάνη τῆς Βουλῆς τὴν Ἐφορεῖα.

Ἐν' Μπουριδίη νὰ μὴν κἀνη προσφωνήσις σὰν κ' ἔκεινη,
ποῦται τὸν Κορονάτο νὰ μὰς' πῆ τὸ χεῖρα' μῖνει.

Ἐς τὸν Φίλιππα φρονιδα πὼς νὰ πάη τὸ κρασι
τῆς Λευκάδος' στὴν Ἐθρώπη νὰ πλουτίσῃ τὸ νησί.

Ἐς τὸν Τσαρλαμπὰ νὰ μείνη τῆς Βουλῆς ὁ γηραιός
νάχη πάντα τοῦ Προέδρου τοῦ προσωρινοῦ τὸ κλέος.

Ἐν' ἐρανὸ τὸν Ἐδταξία, τὸν Θανάση δηλαδή,
μὰ νὰ φιλέγεται σὰν Ἴσνα, μὰ ν' ἀνάβῃ σὰν ἀράδι.

Ἐνα τριανταφυλλάκι
γὰ τὸν Τριανταφυλλάκο,
κ' ἀμειλίτως' στὸ Παλλάκι
δυνατὸ νὰ δῖνῃ ἔρακο

Ἐς τὸν Βάρβογλη γὰ πῖσιον πρὸς τὸ κόμμα ν' ἀνημνήται
καὶ ποτὶ τὰ γράμματά του προφανῶς νὰ μὴν ἐθρηνηται.

Ἐς τὸν Καναβὸ νὰ παίλῃ μᾶνος ἐς τὸν Ζαχαράτιον,
καὶ τοῦ τίμημα Τσακοπούλου νὰ περάσουν τὰ γεγρά τὸ ν.

Ἐῶς πρὸς τὸν Κουμουνοῦρον, ὅσις διεχώρησε,
καὶ τὸν Κόνιε σὰν τὸς ἄλλους δὲν τὸν στενοχώρησε.

Ἐς τὸν Μάτω νὰ τοῦ κἀνουν ἴσρας καὶ τὰ χόματα,
καὶ τοῦ Μεροπούλου γάνθη μὲ ποικίλα χόματα.

Ἐν' Βουδοῦρη νὰ σὺχάσῃ καὶ νὰ βῆ' στὰ τρυφερίματα,
καὶ στὸν Βάλληδα τῆς Νάξου νὰ τὸν βλέπουν τὰ κορίτσια.

Ἐς τὸν Νίκο Βαφεραδάκη, πρῶτον' στοὺς γενναιοδόρους,
νὰ μοιράξῃ γαιδοῦ ἴχμα σὲ Ναξίους ψηφοφόρους.

Ἐς τὸν Ἄλφα Μαραθῆ, τὸν καλὸ τὸν πατριώτη,
νὰ ζητή σιδηροδόμους μὲ τὸν φίλο Πλατανιώτη.

Ἐν' ἐρανὸ τὸν Κυριακούλη καὶ Προεδροπυργὸς νὰ γένη
καὶ μὲ τὸν συμπαῖθρό του μὰ χαρὰ νὰ τὰ πηγαίη.

Γαλλικὰ' στὸν Ἀσημάκη νὰ γαλλίξῃ του, ὅδε γκαί,
καὶ στὸν Κοπαντίτσα κὺκλους ἐθνεγείς καὶ ντιστεγεί.

'Στὸν Ἀνδρέα Μονοκροῦσο Μιραμπὸ ῥητορικὴ
καὶ ἄνοιγι πότε πότε καὶ καμμιὰ γραμματικὴ.

Πιπιλὴ τοῦ Μενελῶδο νῆαι πάντα δυνατὸς
καὶ νὰ μὴν τὸν πιπιλῆ καθέ' ἴγιο πυρτός.

Ἐἰς τὸν Πίπη Βελιαντίνη νὰ τοῦ λέτε: 'πὲς ἀλευρί,
ὁ καλὸς σου Θεοδωράκης ὁ κ' ἐξάδελφος νὰ σ' εἶρη.

'Στὸν γοργὸν Παρνασσαδέα, τὸν Δεῖμοῦζο τὸν κὲρ Γιάννη,
τοῦ κυρίου Σιμπούλου τὰ θελήματα νὰ κῆρη.

'Στὸν Ἥλια καὶ τὸν Μίλιο, τοὺς τῆς Σάμης προσφιλεῖς,
νὰ μὴ σκαζέζονται' στὸ μέλλον ἀνευρέσεις τῆς Βουλῆς.

'Στὸν Μονισόπουλο νὰ φάῃ ῥήγορα τὸν Δαμιᾶδ,
καὶ τὸν Δέλια τὸν Σκυλιση ξεφαντώματα πολλὰ.

'Στὸν Ἀγαθοκλῆ τὸν Κώστα τῆς Ὑπάτης τὰ νερά,
καὶ κομψότητα' στὸν νέο Τηρηκὸ Μαυρομαρῶ.

'Στὸν Σωτήρη Χατζηγάκη δάση πλοῦσια ξυλείας,
καὶ τὸν Γιάννη Καλαμάρη τὰ νερά τῆς Στυμφαλλας.

Γέλατας Ὁμηρικὸς' οἶον Γεωργακόπουλο,
καὶ πολλοὺς Εἰσαγγελεῖς εἰς τὸν Γεωργόπουλο.

Ἐἰς τὸν Μπομπουλή γραβατίαι καὶ γοροὺς ἔδω κ' ἔκει,
καὶ τὸν Ἄλφα τὸν Λαζάρου θελόνς στὴν Ἀμερικῆ.

Ἐἰς τὸν Γιάννη Κοντιουριώτη καὶ τὸν Νι τὸν Τσαμαδὸ
μὲ τὸ κόμμα τοῦ Σκυλοῦδῃ κοίως νάτους νὰ τοὺς δῶ.

'Στὸν Τυρνάβου τὸν Ἀμπρέτη λήθην κάθε του καῦμοῦ,
καὶ μολόχαις εἰς τὸν Σπέντζα γιὰ γαργάρας τοῦ λαίμοῦ.

Τοῦ μικροῦ τοῦ Καραπάλου μπομπονιέρης κ' ὄλο γλῶκα,
καὶ περὶ σκαπάνδρων λόγους εἰς τὸν Παντελῆ τὸν Γίλια.

Ἐἰς τὸν Θῆτα Κριεμάδη ποῦποις περασικὰ
καὶ ποτὲ νὰ μὴν παθαίνη σὸν καὶ τοῦτο ξαφνικὰ.

Μιὰ βελέντζα' στὸν Βελέντζα, στὸν Πλατῆ τριῖ γλωρὸ,
καὶ τὸν Κριεζώτη φοδοκαῖς κ' ὄσο πέρνει οοβαρὸ.

Τοῦ Ζηοῖμου Σαραβέλια δυνατὸ κουργάχο νάχη
νὰ κικήρη τὸν Βουδοῦρη, ποῦ τὸν ἔχει' στὸ στομάχι.

Βῆμα τοῦ Πονηροπούλου μὲ παρακαλῶ πολλὰ,
καὶ τοῦ Παρνασοῦ γισαῦθι καὶ καρδάραις' στὸν Μαριὰ.

'Στὸν Δέλι' Ἀναστασόπουλο, ποῦναι παιδί μὲ πνεῦμα,
οἱ ψηφοφόροι του συχρὰ νὰ μὴν τοῦ κάνουν γεῦμα.

Ἐἰς τὸν Ἀναστασόπουλο τὸν Γεωργῆ κικήρη
καὶ λάρυγγα γιὰ τῆς Βουλῆς καὶ γιὰ τὸ Δικαστήριον.

'Στὸν Βένηράτο καὶ λοιποὺς κρασοὺς Κεφαλλοντικὰ,
καὶ τὸν Γεωκοστόπουλο ραχάι' στὰ Ροῦτικα.

'Στὸν Κανακάρη μενεξέ γιὰ τὴν κομψοδόχη
καὶ νὰ τὸν μαμαρόνουνε γιὰ τὸ καμμάρι πόχει.

Μύλιους' στὸν Ροῦφο τῶν Πατρῶν, καὶ τὸν Φουστανελά
γιὰ τὸν παλῆρ τὸν Ὄθωνα νὰ φθέγγεται πολλὰ.

'Στὸν Γκόση τῆς ὑπογραφαῖς νὰ πληρωθῆ χαλάλι,
ποῦχει σὲ τόσας μετοχῆς τῆς Ἐνιαίας βάλει.

'Στὸν τῆς Πυλίας Μισορῆ τοῖ μῆματα μεγάλα
καὶ νὰ περάση μιὰ φορὰ καὶ τὴν Κρήν τὴν Σκόλια.

Σ' δλους τοὺς γλῶρους τῆς Βουλῆς,
ποῦ τρῶνε Βιλαέτια,
δωρεὶ φαιδρὸς ὁ Φασουλῆς
ἀπώχη γιὰ ρουσφέτια.

Σὲ πατριώτας ζηλευτοὺς,
ποῦ θέλουν Στόλους καὶ Στρατούς,
κ' ἐφέτους ὀνομίε ξανά
τὰ φάσκελα τὰ περουνά.

'Στὴ Ρωμησοῦνη, ποῦ βρωμᾶ καὶ τῆχη γιὰ καμῶρι,
τὴν Δίκη τὴν ἀθάνατη τοῦ Κοισταγερακάρη.

Καὶ καμψοῖσις ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Νέος χρόνος ξεπροβάλλει, δῶρα φέρνει, δῶρα εἶχνει,
καὶ τὸ Λουβρο τὸ μεγάλο τοῦ Κανελλοπούλου δείχνει.

'Ἴτε, κρᾶζει, πρὸς ἐκεῖνο μὲ γεμάτη πορτοφόλια,
καὶ τοὺς ἐκατὸν τριάντα γίνετ' ἐκπτώσις δι' ἄλια.
Ἐἰς ἐκεῖνο μονομαδάς γιὰ τὸν κάθε ταλλαρά,
εἰς ἐκεῖνο μονομαδάς γιὰ τὸν κάθε φουκαρά.
Ἐἰς αὐτὸ κ' ὁ Φασουλῆς δλος χάρις, δλος γέλως,
ἴτε, σκούζει, βρε παιδιὰ... πάρτε πρῖν πάρον τέλος.

'Στὴν ὁδὸν τῶν Πατριῶν ὁ Ρωμῆς ὁ πατριώτης
οἶς οὐστῆνε τοῦ Δροσοῦλη Ζαχαροπλαστικῶν πρώτης.
Τὶ Πολίτικα τσουρέκια, τὶ γλυκόματα μεγάλα!...
ἀμμ' ἢ τούτκαι, ἀμμ' ἢ πῆταις τῆς Προποροηθῆς καὶ τῆλια ::
Ἐἴγε, κύριε Δροσοῦλη, μελιστάλαττε τεχνίτα...
ἐοὺ κάνειε κάθε χρόνο καὶ τοῦ Φασουλῆ τὴν πῆτα.

Νέον Ἡμερολόγιον τοῦ Σκόκου καὶ θυμισίον,
εἰς τὰ περιεχόμενα τοῦ περουνοῦ διπλάσιον.
Βιβλίον περὶ ἤτητον, ὄντως μοναδικόν,
καὶ κόμημα πολῖτιμον τῶν Βιβλιοθηκῶν,
ἀληθινὰ πνευματικὸς καὶ πρῶτος μονομαδῆς,
ὅπου θερμῶς οὐστῆται πρὸς δλους κ' ἀπο' μᾶς.